

Pieseň Litmanovskej Panny Márie

LITMANOVSKÁ HORA

Refrén:

**Neporočnaja Divo Čista Rajska lelia v svjatij hori
Litmanovskij Ružancova Mária.**

1. V svjatij hori Litmanovskij
kvitne bila lelia.

Neporočna Divo Čista, Maty
Isusa Christa.

2. V svjatij hori Litmanovskij
rozvilasja Ružička.

Neporočna Čista Divo
Ružancova Matička.

3. Čudny Bože dila Tvoji v
Litmanovskij hori zvir,
zjavilasja Boža Mati
molodečkim divčatim.

4. Poprosila Syna v nebi, by
sja nam tu zjavila, što by Ona
svoji diti od hričov choroniła.

5. Svoju pomoč nam podaje
a mi sja nekajeme, svjate
serdce Isusovo hričami
vinčajeme.

6. Zmiluj Ti sja, o
Matičko, xnad hrišnyma
dušam, prosí za nas Boha Syna
so vsimi Anhelami.

7. O matičko Litmanovska
Carice zemli, nebes, prosí za
nas svoho Syna, prosí na sej
dolni slez.

8. Prichodime my ku Tobí
so vsich storon Slovenska, skry

nas nad píď svij ochranyj plašč
Matičko Litmanovska.

9. Daj nam dobre
duhovenstvo by nas tak
provalili, by sme Boha Otca
Syna razom v nebi slávlí.

10. Pomozi nam Divo Mati
pomož vse preterpiti, pomahaj
nam našu viru, pomahaj nam
choroniti.

11. Duchu svjatij posilňuj
nas, by sme sčtro molili,
neporočnoj čistoj divi každý
deň vinec víli.

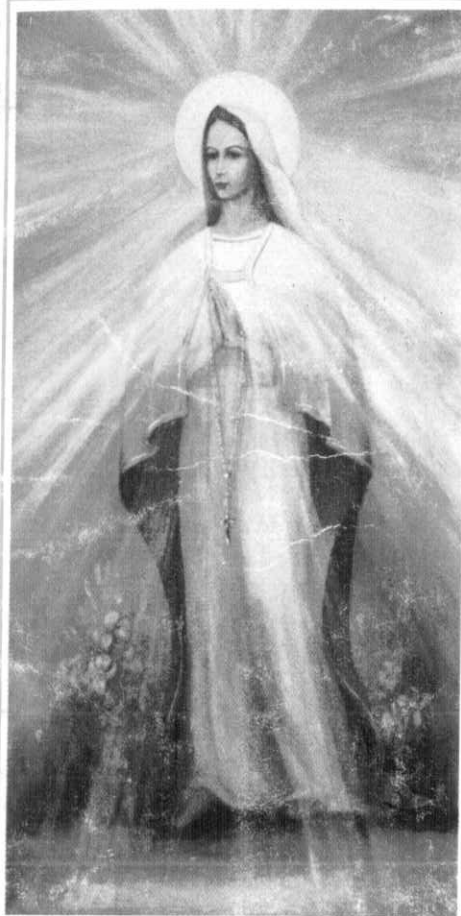
12. Keď my vinec uvijeme
jak najkrajšu lelju, potišime
neporočnu Litmanovsku
Máriu.

13. O Matičko Litmanovska
pomož v pokori žiti a po smerti
Tvoju slavu Boha Syna viditi.

14. Privedi nas Divo Mati vo
svjaty Tvoji dvori, de Ťa slavjat,
veličajut vsi Archanhelski
chori.

15. O Matičko Litmanovska
už domu odchodime, požehnaj
nas i rodiny so slezami
prosimé.

Posolstrvá Panny Márie

L
I
T
M
A
N
O
V
Á

**„MÁRIA,
MATKA NAŠA, SKRY NÁS
POD SVOJ PLÁŠŤ.“**

Obec Litmanová

Prvá písomná správa o obci LITMANOVÁ pochádza z roku 1412. V roku 1808 má názov Litmanowa a koncom toho istého roku už pomaďarčené Litmanó. Pri svojom vzniku mala okolo 600 obyvateľov, neskoršie v priebehu rokov sa počet pohyboval okolo 1 100 a v súčasnosti znova okolo 640 obyvateľov. Litmanová leží v Lubovnianskej vrchovine v doline potoka. Rozdiel v nadmorskej výške v strede obce 668 m. n. m. Vrchoviny, mierne až stredne rezaný povrch chotára tvoria prevažne flyšové horniny. Značná časť chotára je zalesnená nesúvislým ihličnatým lesom.

Obec vznikla ako poľnohospodársko-pastierska usadlosť založená na valaskom práve. Patrila Lubovnianskemu panstvu. Do roku 1772 bola v zálohe Poľska. Obyvatelia boli známi drotári a sklári. V roku 1822 sa tunajší poddaní vzbúрили proti robotám. V roku 1828 mala obec 162 domov a 1 180 obyvateľov. V rokoch 1880-90 bolo v obci veľké vystahovalectvo.

Za I. ČSR si obec zachovala poľnohospodársky ráz. Mnoho obyvateľov pracovalo aj naďalej ako drotári a sklári. V obci je gr.- katolícky barokovo-klasicistický kostol z roku 1718. Rozpráva sa tu

rusínskym nárečím typickým pre túto oblasť severovýchodného Slovenska.

Potočná radová zástavba so znakmi nepravidielnosti. Z 19. storočia sú zrubové podpivičené alebo murované domy so sedlovou šindľovou strechou, doskovým štítom, podlomenicou alebo halkou. Sýpka alebo stodola je postavená do ulice, dvory sú uzatvorené bránou s odkvapovou strieškou. Na odlahľých lúkach sú vybudované drevené maštale a prístrešky pre pastierov.

POSOLSTVÁ PANNY MÁRIE Z LITMANOVEJ

5. 8. 1990 - bola nedeľa - PRVÉ ZJAVENIE

„Vybrali sme sa na Majdan Katka Česelková, Iveta Korčáková a Mikuláš Česelka. Bolo ráno asi okolo siedmej hodiny. Na Zvíre sme sa hrali celý deň, spravili sme si oheň, opekali sme slaninu a spievali. Svätá omša bola v kostole o 17.00 hodine, ale nám sa voľajako nechcelo ísť a tak sme ostali na Zvíre ďalej. Asi okolo šiestej hodiny večer sme počuli praskanie v lese, blízko, kde sme kládli oheň. Praskanie sa raz tišilo, inokedy zosilnelo. Odišlo sme do izbičky, Iveta a Mifka si ľahli na posteľ, lebo boli unavení. Ja (Katka) som počula ako keby niekto dookola chatky chodil. Skrikla som: „Iveta, zatvorte dvere, ja sa bojím“. Zatvorili sme dvere, ale potom už počuli, ako keby niekto hádzal niečo plechové. Zvuky boli čoraz silnejšie, my sme sa väčšmi báli, až nám vyrážalo dych. Po čase sa ozvalo silnejšie búchanie, ako keby niekto spustil z veľkej skaly veľa dreva. Boli sme vystrašení. Vtom sa ozval Mifko a hovoril, aby sme sa modlili, keď sa bojíme, lebo otec duchovný to hovoril na náboženstve. Pomodlili sme sa 3x Otčenáš, Zdravas Mária, potom Zlatý Otčenáš 3x (to čo sme vedeli, Mifko sa modlil svoje modlitby)“. „Zrazu som mala taký pocit (Iveta) modliť sa: „Mária, Matka naša, skry nás pod svoj plášť“ 3x (túto modlitbu sme predtým nikdy nevedeli), aj Anjeličku...“

Začali sme sa rozprávať, že Katka začne chodiť na náboženstvo, do kostola a že pôjde na svätú spoveď. Lutovali sme svoje previnenie a vtom sa urobila žiara, my sme si to voľajako nevšimli, lebo sme mysleli, že je to jasné slnko.

Nehovorili sme nič, nikto z nás sa neozval, aby to nebolo, že sa nám niečo mári, že je to zo strachu. Dali sme si záväzok, že cez tento týždeň pôjdeme do kostola každý deň počas celého týždňa. Vtom sme sa prestali báť. Sedeli sme na posteli a zrazu žiara v strede izbičky a v tej žiare Panna Mária. Pozreli sme sa lepšie, či to je naozaj ona. Sadla si na lavičku a počúvala nás čo si rozprávame. Zahľadeli sme sa na lavičku a Katka hovorí: Ivetka, Ty nič nevidíš na lavičke? Vidím, hovorí Ivetka, „vidím Pannu Máriu. Aj ja ju vidím“, hovorí Katka. Vtom sme všetci vybehli z izby, nechali sme všetko rozhádzané, ani sme nezamkli dvere, len sme odišli domov. Panna Mária nás sprevádzala po ceste asi dva kroky za nami. Keď sme sa otočili, stále sme ju videli za sebou. Sprevádzala nás ku krížu. Pri kríži si kľakla a prežehnala sa, potom ešte Panna Mária išla za nami, ale postupne sa začala vzdďaľovať.

Cestou domov sme mali stále strach, zrazu som sa otočila na pravú stranu a ešte naposledy som zazrela Pannu Máriu pred našim domom, hovorí Katka. Ivetke sa Panna Mária stratila pred domom jej uja. Nerozprávala sa s nami, bola oblečená v bielych šatách, mala modrý plášť, modrý priesvitný závoj, na hlave korunu, v rukách ruženec.

Vystrašené sme prišli domov. Ja som odišla do svojej izby a bola som ticho“.

Ivetka prišla domov a všetko rozprávala mame. „Mama mi nechcela uveriť, tak sme sa pobrali ku Katke, či je to pravda. Rozplakali sme sa obidve, že prečo nám neveria. „Ivetkina mama tomu trošku uverila, Katkina mama na druhý deň, keď išla do práce, tak si pomyslela: „Panna Mária, daj mi nejaký viditeľný znak, aby som vedela, že tie dievčatá neklamú.“ „A hneď v tú noc som mala sen. Videla som Pannu Máriu so

zeleným vencom. Pýtala som sa jej, prečo má zelený veniec. Odpovedala mi, že pretože som Panna a mám čisté srdce. Ďalej som sa pýtala, či je pravda, čo dievčatá rozprávajú. Panna Mária mi povedala: „Áno, o ničom nepochybuj, len tomu ver“.

„Koncom augusta sme znovu išli Ivetka, Katka a Mifko, Ivetkina mama a otec na Zvir. Keď sme vyšli na Zvir, vošli sme do izbičky len my traja. Mamu a otca sme prosili, aby nás nechali samých. Pomodlili sme sa 3x Otčenáš a Zdravas Mária, 3x Zlatý otčenáš a nakoniec Mária, Matka naša, skry nás pod svoj plášť 3x.

Sedeli sme na posteli a vtom sme zbadali veľmi hustú hmlu a v nej sa začali vynárať obrysy Panny Márie, ale bola veľmi zle viditeľná. Panna Mária s nami nič nerozprávala, ani nám nič neodkázala.

Odišla preč v hmle a my sme vybehli von povedať mame a otcovi, čo sme videli, že to bola naozaj Panna Mária. Mifko Pannu Máriu nevidel, len my dve a to Katka a Ivetka.

30. 9. 1990 - nedeľa

Na Zvire bola len Ivetka a zopár žien. „Videla som Pannu Máriu. Prosila som ju: Panna Mária, odpusť mi všetky hriechy“, hoci som bola pred dvoma dňami na sv. spovedi. Panna Mária mi povedala, aby Katka išla na svätú spoveď a na sviatok Pokrovu, aby tam prišli. Panna Mária sa ma pýtala, čo by som si priala. Prosila som ju, aby bola moja mama zdravá. Bolí ju ruka a chrbtica. Preto som si to priala, lebo na budúci mesiac bolí moje narodeniny. Panna Mária mi povedala: „Neboj sa, tvoju mamu vyľiečia tvoje slzy“. Vtom som sa

rozplakala, bolo mi ľúto, pretože plakala aj Panna Mária, že Katka neprišla (Katka nedodrжала sľub do kostola a na sv. spoveď neprišla), nesplnila to, čo sľúbila na prvýkrát".

„Ivetka kľáčala veľmi zmeravená a upretá na miesto zjavenia, kde sa Panna Mária zjavuje. Vtom som otvorila dvere (Ivetkina mama) a Ivetka vyskočila na nohy a chytila ma okolo krku, že čo som to spravila, pretože som otvorila dvere, keď ona prosila Pannu Máriu, aby ešte pri nej zostala".

1. 10. 1990 - pondelok

Bol sviatok Pokrov Bohorodičky. „Boli sme na Zvire obidve a asi 20 ľudí z dediny. Ja (Ivetka) som videla Pannu Máriu jasne, Katka hmlisto. Mala som na duši hriech. Panna Mária mi povedala, aby som išla v ten deň na svätú spoveď, aby všetci ľudia videli, že som sa niečím previnila. Pýtala som sa Panny Márie (Ivetka) o Soňku Sl, ktorá je chorá. Panna Mária mi povedala: „Každá choroba je následkom nejakého hriechu. Jej rodičia boli viac za hmotu a nezachovali sa ako kresťania po mnohých stránkach. Len vrúcne modlitby k Panne Márii pomôžu k vyzdraveniu dieťaťa".

2. 10. 1990 - utorok

„Boli sme na Zvire len samé dievčatá (asi 20 dievčat). Začali sme sa modliť 3x Otčenáš a Zdravas Mária, 3x Zlatý Otčenáš.

Videli sme Pannu Máriu a bola veľmi veselá. Povedala nám, že počas celého októbra ju neuvidíme, lebo sa bude modliť za obrátenie hriešnikov, ale že ona je vždy s nami.

Pýtala som sa o hluchonemého chlapca a Panna Mária mi povedala, že otec udel svojú matku a to je akoby z polovice udel aj svoju duchovnú Matku. A že táto vina za ten hriech sa mu neodpusti.

Vedeli sme, že v kostole sa modlí sv. ruženec, tak sme chceli ísť domov, ale Panna Mária nás žiadala, aby sme pri nej zostali, tak sme sa začali spoločne modliť ruženec.

Po skončení ruženca sme sa vybrali domov a báli sme sa ísť pomedzi les. Vtom Ivetka zhlika a zrazu zakričala, že vidí Pannu Máriu tam pri lese. Opakovali sme modlitbu: Mária, Matka naša, skry nás pod svoj plášť a na deviaty krát Panna Mária roztiahla svoj plášť a sledovala nás celou cestou. Po ceste sme spievali, modlili sme sa Otčenáš a Panna Mária nás sprevádzala až ku krížu".

1. 11. 1990:

„Bolo asi 40 ľudí a všetci sme vošli do izbičky. Modlili sme sa ako prvý krát. V hmle sa začali znovu vytvárať obrysy a postupne celá Panna Mária. Bola oblečená skromne a bola bosá. Myslela som si, hovorí Ivetka, prečo je Panna Mária taká smutná. Panna Mária mi odpovedala: Preto som veľmi smutná, lebo Katka nezasvätila október, nemodlila sa každý večer ruženec, aby oľutovala svoje hriechy".

Panna Mária nás prosila, aby sme často chodili na Zvir. Mala som strach, ako budeme chodiť na Zvir, keď pride sneh a bude zima. Panna Mária mi znovu odpovedala, aby sme sa nebáli, však ona ešte nikdy neuškodila, len pomohla.

Vtedy som veľmi plakala, aj ľudia čo boli so mnou v izbičke. Bolo to preto, lebo Katka ešte nebola dostatočne

pripravená, nedostatočne oľutovala svoje hriechy. Panna Mária nám chela povedať posolstvo, ktoré máme rozširovať".

4. 11. 1990 - bola nedeľa

„Vyšli sme na Zvr, spoločne sme sa modlili ruženec. Panna Mária sa nám znovu zjavila v hmle, z ktorej sa začali vytvárať obrysy.

Pýtali sme sa Panny Márie, či by to mala byť svätá omša. Panna Mária nám odpovedala: aby bola na česť jej čistého srdca. Bolo veľmi veľa ľudí, bolo nám zle. Išli sme ku studničke, umyli sme sa a keď sme sa vrátili späť, tak sme si zasa kľakli.

Panná Mária nám povedala, že preto ma slabo vidíte, lebo máte srdcia poškvrnené hriechom. Pomodlite sa tri ružence. Potom nám povedala, aby si ľudia brali vodu zo studničky, že ona sama ju požehnala. Panna Mária bola čistá, žiarila a kázala nám, aby sme sa obrátili tvármi k ľuďom. Keď sme to urobili, videli sme, že všetci ľudia majú špinavé tváre a vtom sa nám Panna Mária stratila".

11. 11. 1990 - nedeľa. Bolo veľmi veľa ľudí.

„Pomodlili sme sa dva desiatky ruženca a potom bola svätá omša.

Mali sme zjavenie: Panna Mária sa začala vytvárať v hmle, najskôr obrysy, potom celá. Panna Mária nám povedala, aby na prijatie posolstva ostali v chýžke len kňazi a my dve. Počas svätej omše sme ju nevideli, až po skončení . . .

Keď sa začali ľudia modliť - pokračovať vo sv. ruženci, my

sme už nevnímali, lebo znovu sa nám zjavila Panna Mária a povedala, že nemôže pozeráť na hriechy Slovenska, že jej deti majú veľmi veľa všetkého, ale neuctievajú Jej Syna ani Ju samú. Jej Syn zošle na Slovensko pohromu, ale ak sa ľudia obrátia, začnú sa vrúcne modliť, bude sa pohroma oddiaľovať.

Panna Mária bola smutná, hovorila nám, aby sme toto posolstvo rozširovali po celom Slovensku, aby sa celé Slovensko chodilo tu modliť."

18. 11. 1990 - bola nedeľa.

„Bola nedeľa. Išli sme na Zvr, šlo dosť ľudí, ale aj tak ich bolo málo. Po ceste hore sme sa modlili a spievali. Keď ľudia začali spievať pieseň: „Už sme Ti Mária vienok uvili . . .“, pozerali sme sa obidve nabok a uvideli sme Pannu Máriu, ktorá mala okolo nôh ruže. Vyšli sme vyššie a ľudia znovu spievali: „Medzi nami ide Ježiš a Mária“, pozreli sme sa napravo a uvideli sme Pannu Máriu s Ježiškom na rukách. Panna Mária bola bosá a Ježiško bol ovinutý v plienke. Potom sme všetci spievali: „Ružene sme dokončili . . .“ a videli sme Pannu Máriu ako šla a mala ruženec. Potom sme sa otočili, ale viac sme ju už nevideli.

Keď sme vyšli na miesto zjavenia, kľakli sme si a pomodlili sme sa tak, ako sa vždy modlíme. Vtedy sa nám zjavila Panna Mária s Ježiškom na rukách. Ježiško strašne plakal. Panna Mária nám zasa zopakovala posolstvo, ale povedala ešte, že je tu málo ľudí, že Ježiško sa obetoval za národ, že prečo sa tak ľudia neobetujú, ako sa Ježiško obetoval pred mnohými rokmi. Že ľudia majú všetkého veľa, len čo chcú a kvôli tomu by sa vzájomne vybili, len aby mali viac tej hmoty. Sám Ježiš

učil, že sa navzájom máme mať radi, že si máme všetci navzájom odpustiť. Panna Mária hovorila, že aj keď je v nej hocičo, predsa voda v nej je dobrá.

Panna Mária hovorila, aby sa toto posolstvo rozširovalo po celom Slovensku. Potom povedala, že či nedala ľuďom dosť vedieť, že to nie je lož, ale pravda, že prečo tu nechodí ešte viac ľudí modliť sa.

Prišla k nám jedna teta a doniesla kúsok papiera, na ktorom bolo napísané, že jej syn sa odvrátil od viery a čo by mala robiť na jeho záchranu, aby sa ešte raz navrátil k Bohu. Panna Mária hovorila, že jej syn sa odvrátil od viery, lebo odišiel študovať do Prahy, zišiel sa so zlými kamarátmi a potom sa skazil, lebo zatajil medzi kamarátmi, že je kresťanom, nechcel to nikde povedať, hanbil sa povedať, že je kresťanom. Panna Mária hovorí, aby sa mama za neho len modlila, postila a o ostatné sa už ona postará.

Jedna teta (H. V.) sa nám kázala opýtať Panny Márie, či sa má voľajako obetovať za svojho muža, ktorý zomrel a čo by mala robiť na jeho záchranu, ako mu je na druhom svete. Či sú potrebné sv. omše, nejaké modlitby alebo obety. Panna Mária odkázala, aby sa len ďalej modlila, môže dávať aj na sv. omše. Jej muž sa tam má dobre, ale nech len zostane naďalej v takej pevnej viere ako doteraz.

21. 11. 1990 - bola streda

„Panna Mária sa nám zjavila celá v bielom. Mala pekný biely závoj a v rukách držala biely ruženec. Zopakovala nám druhé varovanie. Veľmi málo ľudí je prítomných. Ježiško sa za národ obetoval. Moje deti majú toľko hmoty, že by sa

navzájom vybili. Sám môj Syn kázal a učil, že sa ľudia majú mať navzájom radi a si odpúšťať. Ale tu to nie je!

Pýtali sme sa o chorú Danku - Panna Mária odkázala, že je potrebné vyniesť dieťa na Zvir (miesto zjavenia) bez ohľadu na to, čo budú ľudia hovoriť: „Ach, aké ty máš dieťa“. Je potrebné umyť ju vo svätej vode. Nech zoberú z tej vody 2-5 litrov a nech v nej dieťa okúpu. Nech sa spoločne modlia sv. ruženec a nech to obetujú za dieťa.

25. 11. 1990 - nedeľa

„Panna Mária sa nám zjavila v hmle, z ktorej sa začali vytvárať obrysy. Neskôr sme ju videli jasne v modrom oblečení a s modrým ružencom. Krížik na ruženci bol so zlatou obrubou a rozpätie bolo celé zlaté. Pohľad Panny Márie bol milý a dala nám odkaz pre otca duchovného, aby sa ešte konala sv. omša v nedeľu, nech pozvú veriacich zo všetkých farností, aby boli bez strachu, že im k tomu pomôže Duch Svätý. Svätá omša nech je konaná na česť Moju a Môjho Syna. Panna Mária povedala: „Ďakujem“.

Pýtala sa o Helenku, boli ju noha (ľvetka) - Panna Mária odkazuje, Pán Boh dopustil na ňu skúšku, či sa odvráti od Boha. Keď sa bude modliť a vydrží, bude uzdravená. Pýtala som sa aj o tetu, ktorá pije (H. . .). Panna Mária povedala: „Je potrebné ju vyvieť na miesto zjavenia, aby bola triezva, neh vojde do izbičky a nech sa modlí rozličné modlitby, všetky budú prijaté. nech sa umyje vo vode a nech to vykonáva často“. Panna Mária nám nakoniec odkázala, že najväčšiu moc na Zvire má pri studničke a v izbičke, kde môže vykonávať najviac zázrakov“.

26. 11. 1990 - pondelok

Ivetka bola v škole a počas 20 min. prestávky videla veľmi jasné slnko, okolo neho bolo srdce. Mala zvláštny pocit, neskôr sa jej točila hlava. Ivetka hovorí: „Prišla som do triedy a vybrala som si ruženec a položila ho na lavicu. Všetky deti sa zhromaždili okolo mňa a prosili, aby som im rozprávala o zjaveniach. Sadla som si na stoličku a začala som rozprávať, ale nebol to môj hlas, zdalo sa mi, ako keby niekto iný za mňa rozprával. Všetko sa mi rýmovalo ako básnička. Všetky deti boli z toho nadšené a neveriaci mi uverili a prosili ma, aby som im zohnala modlitby, obrázky a ružence, aby sa mohli modliť za seba a za svojich rodičov, ktorí sú tiež neveriaci. Povedala som deťom, že sv. ruženec má veľkú moc a nepremôže ho žiadny zlý duch . . .“

2. 12. 1990:

„Bola nedeľa a ako obvykle po sv. omši asi o 12.00 hodine stretli sme sa pri kostole a v procesii so spevom náboženských pesničiek sme odchádzali na Zvir (miesto zjavenia). Pomodlili sme sa spoločne 7x Otčenáš a Zdravas Mária i Sláva Otcu . . . Pomodlili sme sa už len my dve modlitbu Mária, Matka naša, skry nás pod svoj plášť, 3x Anjeličku . . . Vtom sme zbadali hmlu v podobe postavy a z nej sa potom vytvárali obrysy tváre, koruna, šaty. Panna Mária bola v bielych šatách so zlatým lemovaním, mala modrý plášť a silonový závoj.

Vtom jej dali otázky (pán farár požiadal dievčatá, aby sa pýtali, odkiaľ je a kto je). Ako sa voláte? Tá krásna žena nám

povedala: „Ja som Nepoškvrnená Čistota“.

„A odkiaľ ste prišli?“ - Dostali sme odpoveď: „Ja prichádzam z neba“.

Počas otázok sa Panna Mária usmievala. Potom Panna Mária povedala: V sobotu je môj sviatok, bola by som rada, keby tu ľudia vyšli a túto púť zasvätili Môjmu Synovi.

Hovorila som (Ivetka), že mnoho ľudí ma prosilo, aby som sa pýtala o vyliečení chorých a ich príbuzných. Panna Mária povedala, že budú vyliečení, ale nie všetci.

Panna Mária chcela, aby sme zopakovali posolstvo, lebo prišlo mnoho nových ľudí, ktorí to posolstvo ešte nepoznajú. Panna Mária znovu doporučovala modliť sa sv. ruženec. Medzi ľuďmi je veľká nenávisť a ľudia sa ženú len za hmotou (bohatstvom). Slovensko čaká veľká pohroma, keď sa ľudia polepšia, tak pohroma sa oddiali.

8. 12. 1990:

„Bol sviatok Nepoškvrneného Počatia Panny Márie. Po sv. omši o 11.45 hod. zišli sme sa pred kostolom a so spevom v spoločnom sprievode sme kráčali na Zvir (miesto zjavenia). Dievčatá z farnosti boli poobliekané v bielom a niesli v sprievode sochu Panny Márie. Po príchode na Zvir sme sa spoločne pomodlili 7x Otčenáš a Zdravas Mária a Sláva Otcu . . . My dve sme sa ešte pomodlili: Mária, Matka naša, skry nás pod svoj plášť 3x.

Ľudia sa spoločne modlili sv. ruženec. Vtom sa ukázala hmla, potom obrysy postavy Panny Márie. Bola oblečená v bielych šatách, mala biely plášť a biely závoj. V zopätých rukách držala bielu ľaliu. Pozerala sa na nás šťastným

pohľadom. Boli sme z toho nadšené, že sa Panna Mária na nás pousmiala. Ozvala sa ku nám slovami: Sv. omšu, ktorá tu už raz bola spomínaná, teraz vám určujeme, že táto sv. omša má byť na Narodenie Môjho Syna a priamo tu na mojom obľúbenom mieste, aby ľudia prijali Telo a Krv Ježiša Krista. Po tomto ostala Panna Mária ticho a tak som ja prosila (lvetka), že jedna rehoľná sestríčka sa jej pýta, kde by mala ísť, či má zostať vo svojej reholi alebo sa vrátiť k Dominikánkam. Tvár Panny Márie zväznela, a odpovedala smutnejším hlasom, aby sa vrátila k Dpmínikánkam.

Potom som sa opýtala Panny Márie, že jedna teta sa pýta o svojho zaťa, ktorý nechal ženu s deťmi. Panna Mária odkázala, aby žena nestrácala nádej, len nech sa postí v stredu a piatok a nech sa denne modlí ruženec.

Opýtala som sa Panny Márie, lebo tety z Jarabiny nám nechcú veriť, že sa môžete toľkokrát zjavovať. Panna Mária sa usmiala a odpovedala: „Zjavím sa toľkokrát, koľkokrát to bude potrebné“.

Prosila ľudí, aby prichádzali po celý december, aj keď bude sneh, mráz, že modlitby ľudí budú vypočuté.

Začala sa vzdávať s úsmevom v takých istých obrysoch, ako sa zjavila. Nepoškvrená Čistota bola medzi nami počas prvej desiatky sv. ruženca. Potom sme rozmýšľali už len nad tým, čo nám Panna Mária odkázala. Po skončení ruženca sme išli k vode, keď sme sa vracali späť, tak nás obklopili ľudia a pýtali si krížiky na čelo. Tento deň bol zasvätený Panne Márii tak, ako si to žiadala v predchádzajúcu nedeľu“.

9. 12. 1990:

„Bola nedeľa. Vyšli sme hore. Pomodlili sme sa ako zvyčajne. Keď sa ľudia začali modliť svätý ruženec, vtom sa zrazu ukázalo silné svetlo - jas a v tom jase sme videli obrysy Panny Márie. Veľmi jej žiarila koruna, ruky mala rozpäté a tiež z nich žiaril jas. Pýtala som sa Panny Márie, že náš otec duchovný nevie ako uprosiť otca biskupa, aby povolil slúžiť sv. omšu. Panna Mária sa usmiala a povedala, nech otec duchovný povie len to, čo som ja oznámila v sobotu a o ostatné sa už postarám ja.“

Opýtala som sa Panny Márie, či by nemohla dať nejaký viditeľný zázrak, aby sa tu ľudia prichádzali modliť sv. ruženec. Panna Mária zväznela a odpovedala, že zázrak príde v pravý čas. Pýtala som sa o jedno dievčatko, ktoré nemôže dýchať, Panna Mária odpovedala, aby sa mama v tomto období postila a denne nech sa modlí sv. ruženec za to dievčatko.

Ďalej som sa znovu pýtala na rehoľnú sestru, o ktorú som sa už predtým pýtala, do ktorej Dominikánskej rehole má ísť. Panna Mária zväznela a povedala, nech sa vráti tam, kde bola.

Panna Mária mala oblečené biele šaty, modrý plášť, bola bosá. Panna Mária odchádzala v žiare, ešte raz sme si ju dobre obzreli a pokračovali s ľuďmi v modlitbe sv. ruženca. Po skončení ruženca sme odišli ku studničke - sv. vode“.

16. 12. 1990 - Bola nedeľa.

„Vyšli sme na Zvir (miesto zjavenia) a pomodlili sme sa spoločne ako zvyčajne. Keď sa ľudia začali modliť ruženec, my

sme už nevnímali. Začala sa vytvárať hmla a z nej obrysy Panny Márie. Panna Mária bola oblečená v bielych šatách so zlatým lemom, modrý opasok, modrý plášť a závoj. Na hlave mala korunu.

Na začiatku som sa opýtala, lebo otec duchovný sa pýtal, čo by mali ľudia urobiť, aby sviatky boli radostné, aby sa prezili v šťastí. Panna Mária odpovedala, že na to je potrebné, aby všetci ľudia vykonal pokánie a aby sa modlili sv. ruženec. A že to im bude zárukou k prežitiu krásnych a radostných sviatkov. Keď Panna Mária hovorila o pokáňaní ľudí, ukázala rukou na srdce.

Ľudia prichádzajú z ďaleka aj z blízka, chorí aj zdraví a každý má nejaké želanie - prosbu, a aby sa prosba splnila, prosí Panna Mária, aby sa ľudia veľmi vrúčne modlili a aby sa postili v stredu a piatok. Keď sa pýtali Panny Márie na jedného chorého chlapčeka, tak povedala, aby sa celá jeho rodina vrúčne modlila, postila a aby každý deň dali sa mu napíť tejto vody (z Litmanovskej Hôrky).

23. 12. 1990 - Nedeľa.

„Vyšli sme na Zvir v sprievode a pomodlili sme sa 3x Mária, Matka naša skry nás pod svoj plášť.

Po skončení sv. ruženca sme povedali ľudom o zjavení Panny Márie, ktorá povedala, že o krátky čas príde viditeľné znamenie. Pýtali sme sa Panny Márie, prečo vždy doporučuje modliť sa Svätý ruženec, Panna Mária povedala, že sv. ruženec je jej modlitba a ona je nielen Nepoškvrnená Čistota, ale aj Kráľovná ruženca. Kto sa modlí ruženec, tým si vyprosuje všetky milosti.

Pýtali sme sa o jedno choré dievčatko. Panna Mária odpovedala, že u lekárov už nemajú nádej na jej uzdravenie. Ale nech sa denne modlia ku Svätej Trojici a nech berú vodu a dávajú jej piť.

Panna Mária bola oblečená v bielych šatách, mala modrý plášť a modrý závoj, žiarivú korunu a bola bosá. Ruky mala zopnuté. Nakoniec sme spievali náboženské pesničky”.

24. 12. 1990 - bol Štedrý večer.

„V spoločnom sprievode o 17.00 hodine sme sa so spevom nábožných pesničiek odobrali a vyšli na Zvir. Po príchode sme sa ako zvyčajne pomodlili Mária, Matka naša, skry nás pod svoj plášť 3x.

Potom sa ľudia spoločne začali modliť ruženec. Začala sa vytvárať hmla a z nej obrysy tela Panny Márie.

Prosili sme Pannu Máriu o požehnanie pre kňazov. Panna Mária sa na nás iba usmiala a nám sa zdalo, akoby nám prikývla, že bude kňazov ochraňovať. Panna Mária nám povedala, aby na narodenie jej Syna mali ľudia čisté srdcia, aby Ježiško mohol v nich prebývať. Aby počas sviatkov Narodenia Ježiša Krista prijímali Ježiška do čistých srdiec. Panna Mária bola oblečená v bielych šatách, mala svetlomodrý plášť a závoj. Závoj mala Panna Mária preložený okolo krku na jednu stranu a v rukách mala ruženec. Sedela na lavičke a bola bosá”.

25. 12. 1990 - Sviatok narodenia Ježiša Krista.

„Keď sme vyšli na Zvir, pomodlili sme sa ako obvyčajne

7x Otčenáš, Zdravas Mária, Sláva Otcu . . . a Mária, Matka naša, skry nás pod svoj plášť - to sme sa modlili len my dve.

Panna Mária sa nám zjavila v hmle z ktorej sa postupne vynárali obrysy tváre, očí a ostatné časti tela.

Panna Mária mala oblečené biele šaty, svetlomodrý plášť a závoj, ktorý mala preložený okolo krku na jednu stranu, v rukách mala ruženec a bola bosá. Chcela som sa opýtať Panny Márie, či nás má rada. Nevedeli sme sa ako opýtať, ale Panna Mária nám hneď na to sama povedala: „Mám rada všetkých ľudí, ktorí sa modlia ruženec, ale aj neveriacich, čo urážajú Pannu Máriu a jej Syna Ježiša“. Povedala nám, aby sme ešte zopakovali to, čo povedala na Štedrý večer.

Panna Mária povedala, že nie je podstatné, aby sme mali plné stoly, preto sa Ježiško narodil v maštali, biedne žil, ale to, aby sme mali u Boha plno dobrých skutkov“.

26. 12. 1990 - bol druhý deň Vianoc.

„Keď sme vyšli na Zvr, pomodlili sme sa ako zvyčajne a potom sme sa pomodlili Mária, Matka naša, skry nás pod svoj plášť 3x. Ľudia sa začali modliť ruženec, ale my sa už nič nepamätáme, až keď sa začal tretí deňiatok, ktorého si Panna v Betleheme porodila . . . Počas dvoch deňiatkov ruženca sme mali zjavenie a Panna Mária nám povedala: že vichrica, ktorá bola včera a tá čo je dnes, to bola skúška, či ľudia prídu na miesto alebo nie. Či pamätajú na predchádzajúce zjavenie, keď im povedala, aby sa nebáli snehu, mrazu, vetra, aby tam chodili. Ona ešte nikomu neuskodila. len pomohla. Pýtala som sa na jednu ženu, ktorá má rakovinu, že čo má robiť, aby sa vyliečila. Panna Mária odpovedala: „Povedz tej žene,

ktorá ma prosí o pomoc, aby si vybrala jedného z dvanástich apoštolov a aby sa s dôverou modlila. Aby brala vodu, ktorú som ja požehnala.

Nakoniec sme spievali koledy a deti recitovali básničky pri jasličkách“.

27. 12. 1990:

„Boli sme na mieste zjavenia, ale zjavenie Panny Márie sme nemali“.

30. 12. 1990 - bola nedeľa.

„Začala sa vytvárať hmla a v nej obrysy tváre, očí a ostatné časti. Panna Mária bola oblečená v bielych šatách, mala modrý pás, svetlomodrý plášť, svetlomodrý závoj, na hlave korunu a bola bosá.

Opýtali sme sa Panny Márie, čo by si priala.

Panna Mária nám odpovedala: „Aby sa dali urobiť medailónky, na ktorých bude na jednej strane Moje meno, ktoré som Vám už povedala, ale iba začiatkové písmená, pod tým Moje čisté žiariace srdce a biela falia, znak mojej čistoty. Na druhej strane nech som Ja s Mojim Synom. Rozdajte ich iba tým ľuďom, ktorí si ctia mňa a Môjho Syna. Tí ľudia, ktorí budú nosiť tento medailónik a viackrát budú vzývať moje meno Nepoškvrnená Čistota a budú si ctíť moju čistotu, tak im pomôžem vždy, keď ma poprosia o pomoc. Pýtali sme sa o požehnanie sv. Cirkvi a všetkých rehoľných sestričiek. Vtedy nám Panna Mária nepovedala nič, len sa milo usmiala. Zdalo sa nám, ako keby s tým súhlasila“.

POSOLSTVÁ PANNY MÁRIE Z LITMANOVEJ - rok 1991

1. 1. 1991 - bola nedeľa - Nový rok 1991

„Keď sme vyšli na Zvir, pomodlili sme sa ako obyčajne. Mali sme aj dnes zjavenie a s úsmevom na tvári sme pozdravili Pannu Máriu. Zjavila sa nám v hmle, z ktorej sa začali vytvárať obrysy tváre a potom ostatné časti.

Pri zjavení Panna Mária začala: „Moje drahé deti! Všetkých Vás pozhŕňam a bola by som rada, keby ste v Novom roku mali pevnú vieru, čisté srdcia a milovali Mňa a Môjho Syna preto, že Môj syn je tá Pravá cesta.

Pýtali sme sa na jedného chlapca, čo trati zrak (Miro). Panna Mária nám odpovedala, že stačí iba to, aby on a jeho rodičia mali pevnú vieru v to, že ho uzdravím. Aby brali vodu, ktorú som požehnala a spoločne sa modlili ruženec.

Pýtala som sa (Ivetka) na jedného chlapca (povedala som Panne Márii, že ona vie jeho meno), ktorý je mrzák a nemôže sa postaviť z postele. Panna Mária mi odpovedala: Aby sa celá rodina denne modlila zaňho ruženec, aby brali požehnanú vodu a umývali nohy, tie časti, ktoré ho boľia.

Dnes Panna Mária bola oblečená v bielych šatách, mala modrý pás, svetlomodrý závoj a svetlomodrý plášť, na hlave korunu a v rukách ruženec. Sedela na lavičke a bola bosá“.

6. 1. 1991 - bola nedeľa - Zjavenie Pána.

„Vyšli sme na Zvir a posvätili sme vodu v potoku. Potom sme sa vybrali na miesto zjavenia.

Pomodlili sme sa ako obyčajne, Panna Mária sa nám

zjavila celá v bielom. Nemala ani korunu, ani ruženec. Bola veľmi krásna a usmievala sa na nás. Panna Mária nám hovorila: „Bola by som rada, keby ste zasvätili dnešný deň Svätej Trojici.“ Pýtali sme sa Panny Márie, čo by si priala od rehoľných sestier. Panna Mária odpovedala: „Aby boli čisté a svoje modlitby sv. ruženca obetovali za hriešnikov“.

Odhadom počet ľudí okolo 5 tisíc a boli aj zo vzdialenejších miest.

13. 1. 1991 - bola nedeľa.

„Vyšli sme na Zvir. Pomodlili sme sa ako obyčajne. Po skončení modlitby: Mária, Matka naša, skry nás pod svoj plášť . . . sme nevnímali nič okolo seba, až keď začal tretí desiatok svätého ruženca. Panna Mária nám poďakovala.

Pýtali sme sa tiež na studničku, že ľudia si nestihnú všetci nabrať z tej studničky. A že vyššie je ešte jedna studnička, a či táto nie je požehnaná. Panna Mária nám povedala: s mojim príchodom som požehnala celú horu. Ľudia môžu brať vodu aj z vedľajších prameňov. Prosili sme Pannu Máriu za uzdravenie jedného uja, ktorý trpí strašnou chorobou rakoviny. Panna Mária nám povedala, aby si vybral jedného z apoštolov a s dôverou sa k nemu modlil. Taktiež aby bral vodu z požehnanej studničky.

Panna Mária mala oblečené biele šaty, modrý pás, na hlave žiarivú korunu a bola bosá“.

20. 1. 1991 - bola nedeľa.

„Dnes sme Pannu Máriu tiež videli a ďakovala nám. Dnes

bola Panna Mária veľmi smutná, má veľký smútok - žiaľ, že jej deti sa navzájom zabijajú, vraždia, prelievajú krv. Ďalej povedala, že táto vojna nie je z vôle Božej, ale že je to moc Satana, pretože už niekoľko rokov prevláda nad svetom diabol. Slovensko čaká veľká pohroma, ale ona ako milujúca Matka je ochotná nám pomôcť. Na nás záleží, či budeme o to prosiť a modliť sa. Preto, keď moje deti budú čakať katastrofu, že príde, príde! Ale keď sa oddajú do rúk Božích a budú vraviť, „Staň sa vôľa Božia“, tak katastrofa odíde, pretože **„JA PRÍDEM V PRAVÝ ČAS.“**

„Ja som Vaša milovaná Matka a mojím drahým deťom radím, aby nosili v tejto dobe sväté veci, pretože diabol nemá potom takú veľkú moc“.

Dnes bola Panna Mária oblečená v bielych šatách, mala modrý plášť i pás, v rukách mala ruženec, na hlave žiarlacu korunu a bola bosá“.

27. 1. 1991 - bola nedeľa.

„Panna Mária prosila, aby zopakovali posolstvo z minulej nedele, aby ľudia nosili pri sebe posvätné veci a aby sa dali do vôle Božej. Ďalej povedala, že vojna v Perzskom zálive nie je z vôle Božej, ale je to robota diabla.“

Panna Mária a jej Syn Ježiš sú radi, keď počujú piesne, ktoré ľudia spievajú o Panne Márii a Ježišovi (pútnícke piesne). Prosila, aby sa teraz ľudia pomodlili Verím, Otče náš, Zdravas, Sláva Otcu za zavraždené deti v Perzskom zálive.“

2. 2. 1991 - Sviatok Obetovania Pána.

„Panna Mária povedala: Možno vieš, moje drahé dieťa, že dnes je môj sviatok. Dnes sú moje štedré ruky preplnené darmi. Dnes urobím mnoho zázrakov. Hriešnici sa obrátia a bohatí zistia, že im nezáleží na hmotnom bohatstve, ale že bohatí sú ti, ktorí majú duchovné bohatstvo. A tí, ktorí v srdciach pyšne zmýšľajú, zistia, že sa vlastne nemajú čím chváliť. Toto Vám hovorím ako Vaša Matka!“

Dnes bola Panna Mária oblečená v bielych šatách, modrý pruh cez pás pretiahnutý, modrý závoj, modrý plášť, bola bosá. Dnes farba jej oblečenia bola pestrejšia.

Katka dnes Panu Máriu videla veľmi slabo a nepočula jej hlas.“

3. 2. 1991 - Na lavičke boli poskladané medailónky a ruženec.

Panna Mária mi povedala: „Ivetka, ja viem, čo ty chceš“, a požehnala rukou jednu aj druhú stranu, kde boli tie veci. Potom mi povedala Panna Mária, že bude prítomná pri nás celý čas a iba ten pocit jej prítomnosti, z ktorého srdca pôjde modlitba čistá a úprimná.

Panna Mária povedala, že Ona je Naša Kráľovná a zároveň aj Milujúca Matka. A chcela by, aby deti išli po tej ceste ako Ona išla. Ona má za deti všetkých, aj hriešnikov, aj tých, čo ju nenávidia. „Preto prosím svojho Syna za tých, čo ju nenávidia, aj za hriešnikov. Aby hriešnici nikdy nevedeli čo je to hriech a tí, čo nenávidia, aby nevedeli, čo je nenávisť a nemať rád, pretože Ježiško mal každého jedného človeka

rád."

Panna Mária bola veselá, že prišlo veľa ľudí. Keď odchádzala od nás, tak sa pekne usmievala a vyzerala oveľa krajšia a mladšia. Bola oblečená ako vždy, mala žiariacu korunu na hlave".

17. 2. 1991 - bola nedeľa.

„Panna Mária prosila, aby sa jej deti kajali, aby si uvedomili že majú jedného Otca a jednu Matku.

Panna Mária nás čaká v nebi a preto plače, že blúdime v hriechu. Bola oblečená v čiernych šatách a v ruke držala drevený ruženec pokánia".

24. 2. 1991 - nedeľa.

„Panna Mária bola oblečená v bordových šatách, mala modrý pás, čierny pruh a čierny závoj. Povedala, že modlitba je jedna veľká brána, ale keď ide z čistého srdca.

Povedala, že niektoré deti si predstavujú Pána Boha ako sudcu. Nie je to tak, lebo On je dobrý Otec neba i zeme.

Potom sa Ivetka pýtala Panny Márie, prečo bola minulý týždeň v čiernych šatách, odpovedala: „Pretože tam, v Perzskom zálive, kde je vojna, skoro všetky duše idú do zatratenia a počujem ich strašné výkriky, bolesti".

3. 3. 1991 - nedeľa.

„Panna Mária sa na nás usmiala a povedala: Moje drahé deti! Preto sa tu zjavujem, že moji najbližší urážajú tých,

ktorých si tu od začiatku života ctím. Preto ma to veľmi bolí, že ja som vaša Matka a vlastné deti urážajú vlastného Otca a môjho jednorodeného Syna.

Od dnešnej nedele tu budem vždy, ale vaše oči ma uvidia a tvoje srdce ma počuje iba každú prvú nedeľu v mesiaci, pretože väčšina z vás sa vyspovedá a dokáže si moje slová uviesť, vzťah do srdca a nad nimi uvažovať".

7. 4. 1991 - nedeľa.

„Panna Mária nám ďakovala, že sme tu vyšli a všetkým nám zehňala.

Povedala, že Ona v nebeskom živote je Služobníca, Matka a Kráľovná. Služobníca pre Boha - Otca, Matka pre svojho Syna a naša Kráľovná pre nás všetkých.

V túto nedeľu by bola rada, keby sa každý pomodlil ku sv. Tomášovi - apoštolovi, pretože on bol neveriaci a uveril a obrátil sa. V túto nedeľu bolo Ivetke od Panny Márie zverené TAJOMSTVO a pri tom bola Panna Mária veľmi smutná".

5. 5. 1991 - bola nedeľa.

„Panna Mária si želá, aby sme tento mesiac máj, ktorý je zasvätený jej, boli čisti vo svojich srdciach.

Tento mesiac budú zvlášť vyslyšané vaše prosby, ale vaša modlitba musí ísť z čistého a úprimného srdca. Modliť sa máme tak, aby sme vedeli, čo hovoríme a tiež rozmýšľali nad slovami, ktoré vychádzajú z úst (modliť sa srdcom).

Panna Mária povedala, že tento mesiac zvlášť nás bude pokúšať diabol (satan), pretože diabol nenávidí Pannu Máriu

a medzi nimi je nepriateľstvo od vekov.

Ale ak sa budeme riadiť výzvou PANNY MÁRIE - ONA ZVÍŤAZÍ!"

9. 6. 1991 - nedeľa.

„Panna Mária sa pozrela na prítomných ľudí a povedala: Nie som spokojná s tým, ako mnohí prežili máj, lebo ho neprežili tak, ako som vás o to prosila. Keď to bude takto i naďalej, môj Syn bude musieť tento náš rozhovor skrátiť. Ivetka sa prihovárala za chorých, na čo Panna Mária povedala: Dotknite sa všetky lavičky a na ďalšie zjavenia budete (Ivetka a Katka) svedkami toho, že každý má za čo niesť svoj kríž. Ľudia stále žiadajú viditeľné znamenia, na čo povedala: Nechcete, aby vám váš dobrý Otec ukázal, že On je Pánom neba i zeme. Na záver povedala: Modlím sa za vás moje milé deti, ale len moje modlitby nestačia, musíte sa predovšetkým vy modliť. Ohľadom uzdravenia istého ťažko chorého duchovného odkázala, aby nebol smutný, že svojou chorobou vyslobodí vefa duši, nech pije vodu z prameňa, tá mu dodá sily zniesť ten kríž.“

7. 7. 1991 - bola nedeľa.

„Panna Mária bola oblečená v bielych šatách, mala modrý závoj, modrý pás, modrý plášť. V ruke držala ruženec, na hlave mala korunu a bola bosá. Na plášti mala čierne škvrny. Rukou požehnala veci, prípravné na lavičke a povedala: Nezabudnite na zmysel svojho života, môj Syn nechce od vás vefa. On od každého požaduje len toľko, koľko môže dať. Keď

máte pokušenia, uvedomte si, že ja som vždy bola pri vás a vtedy sa modlite. **NEPOŠKVRNENÁ ČISTOTA, POMÔŽ MI ZACHOVAŤ ČISTOTU MÔJHO SRDCA!** Boh je láska a záleží od vás, ako ho prijmiete. Povedala, že špinavé škvrny na jej plášti sú naše hriechy“.

4. 8. 1991

I. VÝROČIE POČIATKU ZJAVENÍ.

Večer pred zjavením začalo silno pršať až do začiatku sv. omše, ktorá sa konala na hore o 11.00 hodine v deň zjavenia. Nebolo ľahké sa dostať cez rozvodnený potok na horu, najmä pre chorých a starých ľudí. Počet ľudí prevýšil pol milióna. „Panna Mária mala modrý plášť a závoj, biele šaty, korunu, ruženec a bola bosá. Plášť už nemala natoľko špinavý ako minule. Pozerala na všetkých ľudí smutná... Ivetka sa jej opýtala ako sa to stalo, že jej zmizli škvrny z plášťa. Povedala: Mnohí z vás mi dnes priniesli obeť. Potom dôrazne povedala: Deti moje nehrešte, lebo neviete ako si tým škodíte. Prajem si od vás obeť a modlitbu a želám si, aby ste sa tento mesiac viac venovali hriešnikom.“

Dňa 8. septembra 1991 sa odmlčal mikrofón, prostredníctvom ktorého litmanovské vizionárky Katka Česelková a Ivetka Korčáková ohlasovali pútnikom svoje stretnutie s Máriou, ktorá adresuje Slovensku Duchovné posolstvá. Biskupská komisia, ustanovená za účelom skúmania dievčatami tlmocených posolstiev Matky Božej, načas pozastavila ich zverejňovanie. Po odvolaní tohto obmedzenia ich uverejňujeme.

8. 9. 1991 - nedeľa.

„Moje drahé deti, oči máte zakalené hriechom. Som veľmi smutná z toho, že Satan má už mnohé roky svet v rukách. No ale smutnejšia som z toho, že vám musím povedať takúto vec na môj sviatok: **BOŽIA NÁVŠTEVA JE UŽ BLÍZKO, APRETO - HLADAJTE LÁSKU!**”

Panna Mária bola oblečená ako obvykle, mala modrý plášť a závoj, biele šaty, nemala korunku a bola bosá.

6. 10. 1991 - nedeľa.

„Moje drahé deti, prajeť si, aby ste sa tento mesiac spoločne modlili za obrátenie hriešnikov. Chcela by som, aby sme sa v tento mesiac viac a viac milovali, aby medzi nami vládol pokoj Ducha Svätého. Chcem, aby som ja žila vo vás a vy vo mne. Som predsa vaša Matka. Ja sa za vás modlím, ale modlite sa aj vy za seba a za všetkých okolo vás”.

3. 11. 1991 - nedeľa.

„Moje drahé deti, som smutná, lebo ste sa odnaučili ďakovať svojmu Nebeskému Otcovi. Prichádzam sem preto, aby som vás upovedomila na to, čo zabúdate. Žíte moje posolstvá. Naučte sa ďakovať, lebo môj Syn ma sem už viac nepustí. Ďakujte Nebeskému Otcovi za všetko, čo vám dáva”.

8. 12. 1991 - nedeľa.

„Moje drahé deti, tak málo chcete, aby sa uskutočnila

Božia vôľa. Ja som celý život robila to, čo Boh odo mňa chcel. Ďakujte. Teraz je čas, keď sa vám môj Syn ponúka, je ešte čas ...”

POSOLSTVÁ PANNY MÁRIE Z LITMANOVEJ - rok 1992

5. 1. 1992 - nedeľa.

„Moje drahé deti, tak málo do modlitby vkladáte lásku . . . Môj Syn všetko robil s láskou. Teraz sa vám môj Syn ponúka a vy ho toľkokrát nechcete prijať. Modlím sa za to, aby ste viac načúvali Bohu, čo od vás chce, lebo nie vždy chce Boh to, čo chce človek”.

9. 2. 1992 - nedeľa.

„Moje drahé deti, zabúdate na pokoru. Pokoru nedokázal pochopiť iba Satan. Moje drahé deti, snažte sa byť pre každého Božou Milosťou. Modlite sa sv. ruženec a modlite sa za mládež, lebo je to veľmi potrebné!”

8. 3. 1992 - nedeľa.

„Moje drahé deti, chcela by som, aby ste tento mesiac viac rozmyšľali nad utrpením môjho Syna. Môj Syn vás pozýva, aby ste šli cestou, na ktorej teraz stojí On. Buďte viac jednoduchí a viac sa modlite.”

5. 4. 1992 - nedeľa.

„Moje drahé deti, môj Syn vás pozýva. Choďte k Nemu a zažité pravé šťastie a pravý Pokoj. Moje drahé deti, tak veľmi

by som vás chcela viesť! Otvorte mi vaše srdcia a zažijete ten pravý Pokoj a pravé šťastie. Ďakujte za križ . . .”.

3. 5. 1992 - nedela.

Po zjavení Panny Márie litmanovským vizionárkam, ktoré sa uskutočnilo krátko pred 13. hodinou, oznámili dievčatá prítomným pútnikom: K. Češková - „Panna Mária dnes bola oblečená celá v bielom. Bez koruny na hlave. V rukách držala biely ruženec a bola bosá.” I. Korčáková - Panna Mária dnes povedala: „Moje drahé deti! Som veľmi šťastná, že ste sem prišli. Chcela by som, aby ste sa tento mesiac spojili v modlitbách sv. ruženca. Deti moje, veľmi by som chcela byť prítomná vo vás a tak vám pomáhať dostať sa do nebeského domova”.

7. 6. 1992 - Moje drahé deti!

Tak veľmi vás milujem! Chcela by som žiť spolu s vami ako vaša Matka. Ste tak prázdni, a ja by som vás chcela naplniť. No musíte sa mi otvoriť modlitbou . . .

Panna Mária mala oblečené biele šaty, modrý plášť, modrý závoj a modrý pruh a bola bosá.

5. 7. 1992 - Moje drahé deti!

Žíte večnú pravdu! Ochraňujte si duchovné bohatstvo! Tí,

ktorí si myslia - keď sú bohatí materiálne, že majú všetko, nemajú nič, a sú v tme. Žite tak, aby ste žili večne.

Panna Mária bola v bielych šatách, mala modrý závoj, modrý pás a modrý ruženec, na hlave mala korunu a bola ako vždy bosá.

Ivetka záverom posolstva Panny Márie povedala: „Chcem vám povedať, že Panna Mária dnes bola šťastná”.

8. 8. 1992 - Moje drahé deti!

Prišiel čas, aby som vám povedala: „Choďte do domu nášho Otca a tam ho oslavujte svojim srdcom, lebo v tom je ukryté vaše šťastie”.

6. 9. 1992 - Moje drahé deti!

Staňte sa malými, aby ste raz mohli byť veľkí. Naplňte sa radosťou z modlitby, aby ste potom mohli roznášať pokoj.

4. 10. 1992 - Moje drahé!

Ste dušou veľmi chorí a vaše telo si na túto chorobu zvyklo, pretože nepoznáte, čo je to Boh a čo znamená Boha stratíť. Modlite sa, aby ste sa vyľečili.

8. 11. 1992 - Moje drahé deti!

Prosím vás modlite sa. Ani neviete ako veľmi vám to pomôže. Máte tak málo času. Moji drahí, staňte sa deťmi, lebo iba deti budú vedieť čo je modlitba.

6. 12. 1992 - Moje drahé deti:

„Ste tak srdcom prázdni a vaše životy sú nenaplnené. Ani neviete, čo strácate každým odmietnutím božej prítomnosti. Jedine Boh vás môže naplniť, preto verte v Jeho silu a Jeho pomoc. A potom všetko, čo sa zrodí vo vás, bude dobré.

POSOLSTVÁ PANNY MÁRIE Z LITMANOVEJ - rok 1993

3. 1. 1993 - Moje drahé deti!

„Vojdite do mojej pokory a ja Vás naplním láskou svojho Syna, pretože iba tak dokázate prijať každú milosť a dokázate sa modliť každou svojou myšlienkou a skutkom. A tak sa stanete dokonalým obrazom nášho Otca.

7. 2. 1993 - Moje drahé deti!

„Prosím, prijmite pokoj môjho Syna. Ani len neviete, aké dôležité je pre Vás plniť Božiu vôľu. Ten, kto žije Božiu vôľu, žije lásku. Ten, kto má lásku, má všetko. Modlite sa, aby ste prijali pokoj a lásku“.

7. 3. 1993 - Moje drahé deti!

„Milujem Vás a prosím Vás o Vašu modlitbu. Prosím, modlite sa jeden za druhého, pretože len skutočne modlitbou dokázate pochopiť vzťah bratov a sestier v Ježišovi.

Priďte ku mne všetci a začinite nový život s naším Otcom, život radosti. Modlím sa za Vás a čakám na Vašu veľkú túžbu po mne a mojom Synovi.

Panna Mária oblečená bola v bielom, mala modrý pás, modrý ruženec, bola bosá a mala korunu.

4. 4. 1993 - Moje drahé deti!

Znovu vás prosím, zmeníte svoj život a úplne ho obetujte Bohu, pretože len tak sa váš život stane večným. Ó deti, naučte sa hovoriť toto: „Staň sa Tvoja svätá vôľa všade a vo všetkom, lebo v Tebe je ukrytý večný pokoj.“ Modlite sa to až dovtedy, pokiaľ nepochopíte, že srdcom každej duše je pokoj.

9. 5. 1993 - bola nedeľa - Deň matiek

„Moje drahé deti, som veľmi potešená, že ste sem prišli v takom počte.

Prišla som Vás poprosiť - ani len neviete koľko tento svet potrebuje obety. Prosím, prinášajte obety za druhých láskou, úplne sa darujte Ježišovi.“

6. 6. 1993 - Moje drahé deti!

„Ďakujem Vám, že ste sem prišli. Ja, vaša mama. Moje

„Ďakujem Vám, že ste sem prišli. Ja, vaša mama. Moje detičky, začnite sa, prosím vás, skutočne rozprávať s našim Otcom. Začnite sa viac rozprávať s otcom ako o otcovi, aby vaše slová boli sväté, aby vaše slová robili zázraky. Ježiš chce cez vás robiť zázraky, miluje vás a čaká.

4. 7. 1993 - Moje drahé deti!

„Žehnám vás . . . Malé duše, zdvojnásobte svoje modlitby a začnite sa skutočne pôstiť. Ani len neviete, ako potrebujem vaše modlitby a pôsty na obrátenie poblúdlých . . . Prosím, pomôžte mi!

Potom, po malej odmlke, dodala: Nech pokoj Boží bude s vami.

Po oznámení tohto posolstva prítomným Ivetka Korčáková dodala: V mene Panny Márie by som vás všetkých chcela pozvať na augustovú prvú nedeľu. Ešte raz zdôrazňujem - v mene Panny Márie a úplne všetkých.

8. 8. 1993 - Moje drahé deti!

Ďakujem Vám, že ste sem prišli, milujem Vás a nekonečne túžim po vašej spásе. Dnešný deň som zvlášť potvrdila mojimi a vašimi modlitbami, ktoré ste obetovali na môj úmysel. Dnes cez Pána lásky a cez moje nepoškvrnené srdce prúdi more milosti pre Vás. Duša, prijmi lásku, ktorá bola pre teba, v ktorej si ty bol stvorený. Duša, nikdy neodmietaj priazeň svojho Pána, ktorý ťa tak šialene miluje. Prijmi milosti, ktoré dnes boli pre teba pripravené!

5. 9. 1993 - Moje drahé deti!

Mojí milovaní . . . Chcela by som v týchto dnešných časoch byť zvlášť pri Vás. Začnite žiť radosť! Ako Vás môžem urobiť šťastnými, pokiaľ vy sami nechcete začať?

V mene Najsvätejšieho Boha Vás prosím, zmeňte svoj život! Svoj starý život darujte do môjho srdca a učte sa od môjho Syna žiť večne. Ste hlboko v mojom srdci a v mojich modlitbách.

3. 10. 1993 - Moje drahé deti!

Ďakujem Vám, že ste sem prišli. Moji milovaní, chcela by som, aby sme v tomto čase boli zvlášť spojení v modlitbe. Vpusťte do vašej modlitby Ducha Svätého. Ani len neviete, koľko zvláštnych milostí pre vašu dušu prinesie rozjímanie nad tajomstvami svätého ruženca. Prosím, modlime sa spolu túto modlitbu za obrátenie hriešnikov.

7. 11. 1993 - Moje drahé deti!

Milujem vás a som šťastná, že som sem mohla prísť. Chcela by som vám povedať, že Kráľ lásky by bol rád, keby ste v týchto časoch zvlášť rozjímali o jeho veľkých bolestiach. On cez tieto veľké bolesti chce vzkriesiť vaše duše a oživiť vašu vieru. Chcela by som byť zvlášť v každom momente vášho života. Viac uvažujte nad mojimi slovami. Nad slovami svojej MAMY.

5. 12. 1993 - Moje drahé deti!

Moje detičky, ďakujem vám, že ste sem prišli. Chcela by som vám dať veľa mimoriadnych milostí v tento čas. Ale nechajte sa Ježišom oslobodiť. Nechajte, aby vás Ježiš urobil slobodnými. Nedopustíte, aby nepriateľ uberal z vašej slobody, za ktorú bolo vyliate toľko presvätej Krvi Kristovej. Slobodná duša je duša dieťaťa. Bolo by milé, keby ste sa tento mesiac zvlášť snažili stať deťmi. Som pri vás, aby som vám pomáhala prijímať Chlieb večného života.

9. 1. 1994 - Moje drahé deti!

Znovu sa zrodte pre modlitbu vášho života. Prečo sa robíte slepí pred toľkou Božou láskou? Naplňujete sa falošnými láskami tohoto sveta a vyhadzujete tu pravú lásku.

Moje drahé deti! Prosím vás, snažte sa využívať Najsvätejšie Svätosti viac do hĺbky, chcete sa modliť viac do hĺbky. Ja sa modlím spolu s vami. Modlím sa o pokoj do vášho vnútra.

6. 2. 1994 - Moje drahé deti!

Som rada, že tu môžem byť s vami. Prosím, nechajte sa upokojiť Ježišom. Ste naplnení hlukom a nepokojom tohoto sveta a pritom zabúdate byť pokorní a tichí pred

Bohom. A tak necítite, čo vo vás chce urobiť modlitba. Ak sa cítite slabí, všetky svoje slabosti vložte do môjho Srdca. A tak sa Boh cez vás môže prejavíť vo svojej sile.

6. 3. 1994 - Moje drahé deti!

Milujem vás a ďakujem vám, že ste tu prišli. Prosím vás o vašu lásku pre Boha a pre vašich blízkych. Mnohí z vás sa modlia povrchné a potom v modlitbe nič neprežívajú. Do hlbkej modlitby je potrebné vložiť celého seba, všetko čo máme a všetko čo sme. Necháte sa slepo zotročovať týmto svetom a potom milujete povrchné. Boh je láska a iba láska sama vás môže oslobodiť.

3. 4. 1994 - Moje drahé deti!

Chcem vás v mene toho, ktorý svojou láskou premohol svet pozdraviť a teším sa, že môžem byť s vami. Pýtate sa prečo som prišla. V tento svätý deň vám chcem odpovedať. Prišla som preto, aby som vám pripomenula, že ste boli stvorení pre Lásku. Chcem vás naučiť žiť pre Lásku. Pozývam vás do Božieho Milosrdenstva a chcem vám dať kus radosti z neba.

8. 5. 1994 - Moje drahé deti!

Ďakujem vám, že ste sem prišli a chcem vám povedať, že ešte málo poznáte Pána, svojho Boha. Veľa rozprávate

o Bohu, ale málo ho žijete. Nenechali ste ešte svoje skutky, srdce a slová dozrieť v láske. Tento svet je chorý, lebo je naplnený hnusom a nečistotou.

Nechcíte myslieť ako tento svet. Nechcíte túžiť po tom, po čom túži tento svet.

Milujem vás a nesmierne mi záleží na čistote vášho srdca.

5. 6. 1994 - Moje drahé deti!

Milujem vás a ďakujem vám, že ste tu zostali. Chcela by som vám povedať ako mama. Poprosím vás, aby ste začali žiť jednoducho a rozmyšľať jednoducho, konať jednoducho.

Vyhľadajte ticho, aby sa tam mohol znovu narodiť duch Kristov vo vás. Nedopusťte, aby vás tento svet urobil dvojtvárnymi. Prosim vás, staňte sa živým evanjeliom. Nebojte sa, že ste slabý. Boh vám dá silu. Modlím sa, aby som počula odpoveď na moje volanie.

3. 7. 1994 - Moje drahé deti!

Milujem vás a prosím, prosím zmeňte svoj život. Počujte hlas svojej matky. Ježiš je vo vás, Boh je vo vás. Nežít tak, že si nevšímate toľkej starostlivosti, ktorá je o každého a jedného z vás. Nežít ako tí čo vidia, ale predsa sú slepí, ako tí čo počujú, ale predsa sú hluchí. Boh je tu.

7. 8. 1994 - Moje drahé deti!

Veľmi sa teším, že ste vstúpili do môjho srdca. Ďakujem Vám. Doba, v ktorej žijete, je veľmi vážna. A len takýmto spôsobom môžete duchovne prežiť. Chcem Vám darovať Srdce Ježišovo, aby sme sa raz všetci stretli v nebi - doma. Milujem Vás takých, akí ste. Každý môj syn a dcéra nech mi povie: Mama - a teraz chcem žiť ináč. Chcem ísť k otcovi a úplne Ti dôverujem, že ma k nemu privedieš.

Milujem Vás. Milujem Vás. Chcem, aby ste boli šťastní. Ale tento svet Vás nikdy neurobí šťastnými. Teším sa!

4. 9. 1994 - Moje drahé deti!

Prichádzam Vás poprosiť, prijmite do svojho života Boha, ako dobrého otca, ktorý Vás miluje a záleží mu na Vás.

Snažte sa a chcete zmeniť svoj život. Prijmite to, že ste všetci bratia a sestry, že sme všetci v ruke otcovej a vidí nás.

Prijmite toto ako pravdu a tak sa naučíte dôverovať. Hovorte toto: Otče, daj aby som každého dokázal prijímať ako brata a sestru. Daj, aby som každého prijal v svojej láske. Amen. Milujem Vás.

9. 10. 1994 - Moje drahé deti!

Ďakujem Vám, že ste tu prišli. Minulý mesiac som

Vám hovorila, aby ste sa modlili túto modlitbu: „Otcé, daj, aby som každého dokázal prijímať ako brata a sestru.“

Teraz Vám hovorím. Hovorte Otcovi o svojich ťažkostiach a ťažkostiach svojich blízkych. Takýmto spôsobom zabudnete na seba. Je to jednoduché.

Buď šťastný preto, že Boh ťa miluje a preto, že si pre neho dôležitý. A túto radosť dávaj ďalej, aby ostatní mohli veriť skrze tvoju radosť, že Boh nás miluje. Koľko je tých, ktorí toto necítia. Preto ťa prosím, modli sa za nich.

8. 11. 1994 - Moje drahé deti!

Ďakujem Vám, že ste tu prišli. A prosím Boha o to, aby moje odkazy Vás dovedli na miesto, kedy si uvedomíte, že život bez Boha nemá zmysel. A až vtedy začnete skutočne vnímať, ako nás Boh veľmi miluje.

4. 12. 1994 - Moje drahé deti!

Ďakujem Vám, že ste tu prišli. Nech ste tu prišli s akýmkoľvek úmyslom, aj tak Vám ďakujem. Milujem Vás. Prosím, daruj mi svoju dôveru. Aj keď Vás opustili Vaši najbližší, ja stále ostanem s Vami.

8. 1. 1995 - Moje drahé deti!

Znovu Vám chcem povedať, ďakujem Vám, že ste tu prišli, nech ste tu prišli s akýmkoľvek úmyslom. Prosím,

darujte mi Vaše problémy a starosti, lebo iba Boh Vás vie od nich oslobodiť.

Prosím, modlite sa túto modlitbu: Bože, odovzdávam Ti celú moju minulosť a vkladám do Teba celú svoju budúcnosť a ďakujem Ti za dnešok, ktorý mi dávaš. Radujem sa a radujem sa preto, lebo si stále so mnou a nikdy si ma neopustil.

Proste Boha o to, aby Vám pomohol pochopiť túto modlitbu a potom Vaše srdce zaplavi jednoduchá detská radosť každý deň.

8. 2. 1995 - Moje drahé deti!

Chcem Vám povedať, že si vážim Vašej obety, ktorú sem prinášate a nesmierne sa radujem z každej Vašej obety prinesenej z lásky pre iných. Pozerám do Vašich srdiec a chcem Vám povedať toto: že poslaním každého jedného z Vás je milovať, pretože na toto je určený život a len láska dokáže dať plnosť Vášmu životu. Prichádzam Vás prosiť o Vaše áno, o Vašu úprimnú túžbu po Bohu.

marec, 1995 - Moje drahé deti!

Prosím, rozmyšľajte viac o mojich posolstvách. Prosím Boha o jedinu vec, a to, aby vo Vás nechal svoj pokoj. Tento čas je zlodejom pokoja.

Prosím, povedzte Bohu:

Milujem a preto ľutujem.

Milujem a preto odpúšťam.

Milujem a to je môj pokoj.

9. 4. 1995 - Moje drahé deti!

Milujem Vás, milujem Vás, milujem Vás. Prosím, robte to isté. Nestrácajte čas. Najdôležitejšie je, aby ste vo vnútri udržali pokoj.

Prosím, otvor viac srdce pre moje slová. Prijímam ťa takého, aký si.

7. 5. 1995 - Moje drahé deti!

Milujem Vás. Prosím! Prosím! Prosím! Rozmýšľajte nad mojimi slovami. Zmeňte svoj život, ale spravte to kvôli láske. Zmeňte ľudí okolo seba, ale spravte to láskou. Ďakujem Vám, že ste sem prišli.

4. 6. 1995 - Moje drahé deti!

Milujem Vás a preto Vás chcem poprosiť o to, aby ste si položili tieto otázky:

Prečo tu moja matka prichádza?

Prečo mi dáva odkazy?

Prečo som tu teraz ja?

Moje drahé deti.

Prežívate veci veľmi povrchné a pretože nerobíte do hlbok nemôžete prežívať pokoj a radosť.

Moje deti. Zastavte sa, pretože Boh vás miluje.

9. 7. 1995 - Moje drahé deti!

Ďakujem Vám, že ste tu prišli. Znovu sa Vás chcem opýtať, moje deti, čo ste tu prišli vidieť? Čo ste tu prišli počuť? Túžila som, aby ste prichádzali počuť slová pokoja preto, aby ste sa vy sami stali pokojom. Len jedno jediné srdce bolo prebité pre Vás, len jeden jediný Boh Vás stvoril. Keď teraz pozerám na Vás, v každom a jednom z Vás vidím znak Boha, vy všetci ste jeden veľký odraz Boha. Chcela som, aby ste takto začali vidieť Boha, aby ste boli ľudia plní šťastia a lásky, ľudia plní Boha. Ostávam pri každom a jednom z Vás preto, aby ste pochopili cenu večného života. Milujem Vás.

6. 8. 1995 - Moje drahé deti!

Toto moje zjavenie tu je posledné. Milujem vás a ďakujem všetkým za to, čo ste pre mňa tu spravili. Moje milované deti. Takto som to chcela spraviť, aby vás to prebudilo zo sna prázdnoty, aby ste pochopili, že potrebujete obrátenie. Pre túto dobu potrebujete obrátenie. Prosím, prosím, zostávam na tejto hore prítomná. Začnite teraz uvažovať nad mojimi posolstvami. Ostaňte v mojom srdci, pre túto dobu, pretože potrebujete byť viac jednoduchí a ostražití. Prichádza doba, ktorá je už tu. Ostaňte vtedy ako deti úplne slobodní pre Boha. Prosím, rozmýšľajte nad tým, čo hovorím. Ja vás milujem a čakám vás v nebi.

„Mária, matka naša, skry nás pod svoj plášť.“

Vážený priateľ, brat - sestra

Od 5. augusta 1990 do 6. augusta 1995 sa zjavovala Panna Mária na hore ZVIR v Litmanovej, okr. Stará Ľubovňa. Chýr o zjaveniach sem už privlial veľké množstvo pútnikov z domova i okolitých krajín. Starí, mladí, chorí a bezvládni sem upierali prosby a svoje nádeje. Vkladali ich spoločne s Katkou a Ivetkou do modlitby svätého ruženca. Po vypočutí posolstva odchádzali naplnení láskou, nádejou a túžbou vrátiť sa na miesto, ktoré navždy ostane v ich srdci. Neoľutujete tú chvíľu, keď ste sa rozhodli v živej viere putovať k Nepoškvrnenej Čistote na krásnu horu ZVIR. Neoľutujete, keď posolstvá

prijmete nielen ako správu, ale posostvá sa budete snažiť aj žiť. Stretnutia veriacich aj po ukončení zjavení pokračujú vždy každú prvú nedeľu v mesiaci po prvom piatku. Na pamiatku týchto zjavení chceme na hore ZVIR vybudovať pútnický kostol „Panny Márie - Nepoškvrnenej čistoty“ ako symbol lásky, zmierenia a pokoja v našej vlasti. Sme presvedčení, že na tento účel nám prispějete finančným príspevkom (akýmkoľvek), ktorý nezafaží váš finančný rozpočet.

Všetkým, ktorí nám pomáhajú svojimi modlitbami a inými spôsobmi, zo srdca ďakujeme. Váš finančný príspevok (dar) bude zvečnený v objekte postaveného chrámu. Nech Božie požehnanie a prihovor Panny Márie Vás sprevádza po všetky dni vášho života. Veď len veľkou a vytrvalou obetavosťou bolo možné vykonať to, čo je vykonané, a bude možné dokončiť to, čo nie je dokončené. Nakoľko postavený kostol bude slúžiť celému Slovenskému národu, nehľadiac na vaše náboženské vyznanie svoje príspevky môžete posilať.

VÚB pobočka Stará Lubovňa, č. ú. 1224345256 / 0200

Za váš dar Pán Boh zaplatí.

Vasil VISLOCKÝ, starosta obce Litmanová

Zostavil a vydal: SALI - FOTO
Vladislav SALAMON
1. mája 6, 064 01 STARÁ LUBOVŇA

Lavička zjavenia

Interiér chalúčky